

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน หยุดคิดเกี่ยวกับผู้อื่นและให้ประโยชน์แก่ตนเอง จงกลายเป็นเช่นทองแล้วชี้หนทางให้แก่ผู้อื่น

คำถาม: อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนหลักของผู้ที่ฝึกฝนที่จะอยู่อย่างปราศจากร่างอย่างสม่ำเสมอ?

คำตอบ: พวกเขาไม่ได้ควบคุมอวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างของเขาด้วยการบีบบังคับ แต่อวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างของพวกเขา กลับมาเยือกเย็นโดยอัตโนมัติ พวกเขามีสำนึกอยู่อย่างเป็นธรรมชาติว่าเราดวงวิญญาณคือพี่น้อง พวกเขาเฝ้าแต่ละสิ่งสำนึกที่เป็นร่าง และความซาบซึ้งใดๆ ของรูปหรือนามก็จบสิ้นลง พวกเขาไม่ได้จดจำใครอื่น

เพลง: ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก เรากระหายต่อหยุดเดียว

โอมชานติ ผู้เดียวนี้ไม่ได้เป็นเพียงมหาสมุทรแห่งความรัก ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วย มีความรู้และความไม่รู้ ความรู้คือกลางวันและความไม่รู้คือกลางคืน คำว่า “ความรู้” นั้นดี ในขณะที่ “ความไม่รู้” นั้นไม่ดี ในครั้งหนึ่งของวงจรที่มีผลที่ได้รับของความรู้ และในครั้งหนึ่งของวงจรที่มีผลที่ได้รับของความไม่รู้ ผลที่ได้รับของความไม่รู้คือความทุกข์และผลที่ได้รับของความรู้คือความสุข สิ่งนี้ง่ายตายอย่างยิ่งที่จะเข้าใจ กลางวันคือความรู้และกลางคืนคือความไม่รู้ ไม่มีใครรู้แม้แต่สิ่งนี้ อะไรคือความรู้และอะไรคือความไม่รู้ ประเด็นเหล่านี้คือประเด็นของความไม่มีขีดจำกัด ลูกอธิบายแก่ทุกคนว่าความรู้คืออะไรและบัดดีคืออะไร ลูกกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาด้วยความรู้ เมื่อลูกกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกก็ล่วงรู้ถึงเครื่องประกอบของการกราบไหว้บูชา ลูกรู้ว่าวัดทั้งหมด ฯลฯ คืออนุสรณ์ ลูกรู้ว่าเรื่องราวชีวิตของพวกเขาคืออะไร ผู้ที่ทำการกราบไหว้บูชาไม่รู้เรื่องราวชีวิตของผู้ที่พวกเขากราบไหว้บูชา การกราบไหว้บูชาเรียกว่าบัดดี พระเจ้าต้องพบกับผู้ที่บัดดีของท่านเพื่อให้ผลของบัดดีแก่พวกเขา ฉะนั้นพระเจ้ามาเองและทำให้ผู้ที่กราบไหว้บูชากลายเป็นผู้ที่มีความควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกคือผู้มีความควรแก่การกราบไหว้บูชาในยุคทองและผู้กราบไหว้บูชาในยุคเหล็ก ลูกๆ รู้ว่าลูกเป็นอะไรในวันนี้และลูกจะกลายเป็นอะไรในวันพรุ่งนี้ อย่างแน่นอนที่การทำลายล้างจะเกิดขึ้น การทำลายล้างสามารถเกิดขึ้นในเวลาใดก็ตาม กำลังมีการเตรียมการอยู่ ได้มีการจดจำกันว่ามิกซ์พิบัติทางธรรมชาติมากมาย ลูกควรจะเขียนว่า: สงครามกลางเมืองและภัยพิบัติทางธรรมชาติไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นภัยพิบัติของพระเจ้า สิ่งเหล่านั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านั้นจะช่วยในการทำลายล้าง จะมีฝนตกอย่างหนักและความมอดตาย ฯลฯ ด้วย จะมีแผ่นดินไหวด้วย การทำลายล้างจะเกิดขึ้นด้วยสิ่งเหล่านี้ ลูกๆ รู้ว่าทั้งหมดนั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีจำนวนมนุษย์น้อยนิดในยุคทองได้อย่างไร? แน่แน่นอนที่การทำลายล้างจะเกิดขึ้นด้วยการรวมตัวกันในครั้งนี้เดียว ลูกๆ เข้าใจอย่างดีมากว่าเสื้อผ้าที่สกปรกเหล่านี้ทั้งหมดจะถูกซัก นี่คือการจักรที่ไม่มีขีดจำกัดที่ใหญ่โต มีคำกล่าวที่ว่าพระเจ้าซักเสื้อผ้าที่สกปรก ไม่ใช่เรื่องของเสื้อผ้านี้ แต่สิ่งนี้อ้างอิงถึงร่างกาย ต้องมีการซักล้างดวงวิญญาณด้วยพลังโยคะ ในเวลานี้กิเลสทั้งห้าหาไม่ประธาน และดังนั้นร่างกายที่สร้างขึ้นมาก็เป็นเช่นนั้นด้วย พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้มาและชำระลูก ทุกคนอื่นจะถูกทำลาย ลูกรู้ว่าลูกกลับมามีบริสุทธิ์ได้อย่างไร ได้มีการแสดงหนทางที่ง่ายตายอย่างยิ่งแก่ลูก มนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งใด ที่ใดก็ตามที่พวกเขาถือไฟบูชายัญในหนทางบัดดีลูกควรจะไปและอธิบายพวกเขาว่า : พวกท่านสามารถกลายเป็นเทพด้วยการเข้าใจประวัติชีวิตของผู้ที่พวกท่านกราบไหว้บูชา จงมาและทำความเข้าใจว่าพวกเขาได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตได้อย่างไร และท่านเองก็สามารถได้มาซึ่งสิ่งเดียวกัน เมื่อลูกอธิบายประวัติชีวิตของพวกเขาในวัด พวกเขาจะสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจนมาก ลูกกำลังรับฟังเรื่องราวชีวิตของพวกเขาจากพ่อเช่นกัน ลูกๆ ได้รับความเข้าใจอย่างมาก! ไม่มีใครรู้ประวัติชีวิตของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ด้วยการพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน สิ่งนั้นไม่สามารถที่จะเป็นประวัติชีวิตได้ เวลานี้ลูกๆ รู้ประวัติชีวิตของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นั่นคือลูกรู้ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบ เวลานี้เมื่อพ่อมาและชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ นั้นเรียกว่าเป็นตอนเริ่มต้น และแล้วก็มีบทบาทของบัดดีในตอนกลาง พ่อพูดว่า: พ่อมาในเวลานี้และทำการก่อตั้ง พ่อตัดสินใจให้มีการสร้าง พ่อคือคาร์เนคาราวันฮาร์ (ผู้ที่ตัวท่านเองกระทำและกระทำผ่านผู้อื่นด้วย) การให้แรงบันดาลใจไม่เรียกว่าเป็นการทำสิ่งนั้นด้วยตนเอง บาบามาและทำสิ่งนั้นผ่านอวัยวะทางร่างกายของผู้อื่น ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจในสิ่งนี้ แน่แน่นอนที่คาร์เนคาราวันฮาร์จะเข้ามาในบุคคลและทำงานผ่านผู้อื่น ไม่มีสิ่งใดเสร็จสิ้นได้ด้วยแรงบันดาลใจ ดวงวิญญาณไม่สามารถทำสิ่งใดโดยที่ไม่มีร่างกาย ผู้คนมากมายพูดว่าพระเจ้าทำทุกสิ่งด้วยแรงบันดาลใจ “บาบา ดลใจสามี่ของฉันทและทำให้สติปัญญาของเขากลับต้องเกิด!” พ่อพูดว่า: ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจในสิ่งนี้ ไม่เช่นนั้นแล้วเหตุใดจึงมีการฉลองวันเกิดของชีวาเล่า? หากทุกสิ่งจะเสร็จสิ้นด้วยแรงบันดาลใจ เหตุใดท่านจึงมา? ก่อนอื่นพวกเขาไม่รู้ว่าพระเจ้าคือใคร พวกเขาเพียงแค่พูดว่าทุกสิ่งเกิดขึ้นด้วยแรงบันดาลใจของพระเจ้า ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนจะสามารถทำสิ่งใดด้วยแรงบันดาลใจได้อย่างไร? ท่านคือคาร์เนคาราวันฮาร์ ท่านมาและชี้หนทางให้แก่พวกเรา ท่านพูดมูรลีผ่านอวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างกาย ท่านจะสามารถเล่นมูรลีได้อย่างไรตราบใดที่ท่านไม่ได้รับการคำจูนของอวัยวะทางร่างกาย? ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นท่านต้องการปากเพื่อพูดความรู้ให้ฟัง เวลานี้ลูกๆ ได้รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก ลูกได้รับความรู้ที่สมบูรณ์แล้ว ผู้คนเชื่อว่าถ้าปราศจากความรู้ก็ไม่สามารถมีการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสได้ ใครสามารถให้ความรู้? มองดู

ถึงความแตกต่างระหว่างหนทางของความรู้และหนทางของความไม่รู้! พวกเขาพูดถึงวิทยาศาสตร์ (วิญญาณ) ด้วยเช่นกัน ความไม่รู้คือความมืด อย่างไรก็ตามเราสามารถพูดว่าความรู้ (ญาณ) และวิทยาศาสตร์ (วิญญาณ) คือการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เวลา

นี้ลูกกำลังได้รับความรู้ที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้คงแก่เรียนแห่งการสำนึกในตนเอง ใครก็ตามที่ได้ยินสิ่งนี้จะตะลึงงัน มีคำกล่าวว่าเมื่อดวงวิญญาณได้รับความรู้ แน่่อนที่ดวงวิญญาณจะนำสันสการ์เหล่านั้นไป เมื่อลูกเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ ความรู้ควรจะคงอยู่ อย่างไรก็ตามพ่ออธิบายว่าความเพียรพยายามนี้เป็นไปเพื่อการได้รับผล ในเมื่อลูกได้รับผลรางวัลแล้ว จะมีความจำเป็นใดสำหรับความรู้เล่า? ยุคทองคือผลรางวัลสำหรับลูก ๆ ลูกตะลึงงันเมื่อลูกได้ยินสิ่งเหล่านี้ เหตุใดความรู้จึงไม่ได้คงอยู่มาตั้งแต่เริ่มมีการบันทึกเวลาไว้? พ่อพูดว่า: ความรู้นี้หายไป ในเมื่อเป็นกลางวันแล้วจะมีความไม่รู้อะไรจึงไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้ ประเด็นเหล่านี้ต้องมีการเข้าใจและอธิบาย ไม่มีใครสามารถเข้าใจได้ทันทีทันใด ชีพบาบาในบาร์ดเท่านั้นและท่านนำของขวัญมาให้ลูก ๆ เพื่อให้ผลของบักดีของลูกแก่ลูก หลังจากบักดีก็มีการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลส การทำลายล้างนี้จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน มีสิ่งซึ่งบอกของสิ่งนี้ ลูกเฝ้าแต่ได้ยินว่าเคยมีเพียงประกายไฟและภายในสองชั่วโมงทั้งอาคารไหม้เป็นถ้ำถ่านอย่างไร นี่ไม่ใช่สิ่งใดใหม่! แน่่อนที่การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น ในยุคทองจะมีมนุษย์ที่สูงส่งเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ใช้ความเพียรพยายามอย่างมากมายที่จะกลับมาสูงส่ง มามาได้ปัจจุบันลูกไว้ ผู้ที่ตกลงมาเช่นนั้นเจ็บปวดอย่างรุนแรงมาก เป็นสิ่งที่ใช้เวลา สิ่ง

ที่สร้างความเสียหายมากที่สุดคือกิเลสของตัณหาหาคะ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่าตัณหาหาคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นสิ่งนี้ที่ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ มีการทะเลาะเบาะแว้งเนื่องจากกิเลส หากพวกเขาไม่ได้ทิ้งลูกไว้ตามลำพังแต่บีบบังคับให้ลูกซ่อนแหวในกิเลส แน่่อนที่ลูกควรจะพูดว่า: ขออภัยฉันยังดีเสียยิ่งกว่าสิ่งนี้ ฉันจะกวาดและถูพื้น แต่อย่างน้อยที่สุดฉันจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ ต้องอาศัยความกล้าหาญอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ เมื่อใครบางคนลี้ภัยอยู่กับพ่อ มายาก็เริ่มต่อต้านด้วยเช่นกัน โรคภัยของกิเลสทั้งห้าก็ปะทุมากยิ่งขึ้น ก่อนอื่นใดจะมีศรัทธาที่มั่นคงในสติปัญญา ลูกได้ตายขณะที่มีชีวิตแล้ว สมอได้ถอนขึ้นมาจากที่นั่นแล้ว ลูกได้ทิ้งผัวยุคเหล็กที่มีกิเลสแล้ว “เวลานี้เรากำลังอยู่ในการจาริกแสวงบุญ เรากำลังจะกลับมาปราศจากร่างและกลับบ้าน” ดวงวิญญาณมีความรู้ “เราจะละร่างนี้และใช้อีกร่างหนึ่ง ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัว เราจะอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว และอยู่ในการจาริกแสวงบุญด้วยเช่นกัน” จงเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกว่านี่คือสุสาน เรากำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข บาบากำลังแสดงให้เห็นถึงวิธีการที่ท่านจะสามารถให้มรดกแก่ลูกได้ เราอยู่ในโยคะเพื่อจะกลับมาบริสุทธิ์ บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้น และแล้วลูก ๆ ดวงวิญญาณจะละร่างของลูก การจาริกแสวงบุญนี้มีศรัทธาอย่างยิ่ง! เพียงแต่จดจำพ่อและอาณาจักรของลูก ลูกไม่สามารถจดจำบางสิ่งที่แสนจะง่ายดายขนาดนี้ได้! เพียงแต่จดจำอัลฟาที่เท่านั้นเอง! อย่างไรก็ตามมายาไม่ปล่อยให้ลูกจดจำเพียงน้อยนิดนี้ เป็นสิ่งที่อาศัยความเพียรพยายาม ดวงวิญญาณได้รับความรู้ว่าบาปของเราได้มาแล้ว ดวงวิญญาณนั้นศึกษาเล่าเรียน ดวงวิญญาณถือกำเนิดผ่านร่างกาย ดวงวิญญาณคือพี่น้อง เมื่อลูกกลับมาเป็นร่างที่เปื้อนร่าง ก็กลับมาสัมผัสกันมากมายอย่างยิ่ง ที่นี้ลูกคือพี่น้องหญิงชาย ลูกคือพี่น้องชายและเป็นพี่น้องชายหญิงด้วยเช่นกัน นี่คือการหนทางครอบครัว ทั้งสองต้องการมรดก เป็นดวงวิญญาณที่ทำความเพียรพยายาม ความเพียรพยายามเดียวเท่านั้นคือการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ไม่ควรแม้จะมีสำนึกที่เป็นร่างใด หากไม่มีร่างกาย ลูกจะซ่อนแหวในกิเลสได้อย่างไร? ฉะนั้นดวงวิญญาณและฉันต้องไปหาพ่อ สำนึกที่เป็นร่างต้องไม่หลงเหลืออยู่ ยิ่งลูกกลายเป็นโยคีมากเพียงไร อวัยวะทางร่างกายของลูกก็จะนิ่งเงียบลงมากเท่านั้น เมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง อวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างของลูกก็เป็นเหตุของความชุกช่นร้ายกาจ ดวงวิญญาณรู้ว่าเขากำลังได้มาซึ่งบางสิ่งและจะเฝ้าแต่ละร่างจากร่างกาย และแล้วอวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างจะเต็มไปด้วยความสงบ ชันยาสชีควบคุมอวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างของเขาด้วยยา นั่นคือหะฐะโยคะ ลูกต้องทำทุกสิ่งด้วยโยคะ ลูกไม่สามารถควบคุมอวัยวะประสาทสัมผัสของลูกด้วยพลังโยคะหรือ? ยิ่งลูกกลับมาเป็นร่างที่เปื้อนร่างมากเพียงไร อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกจะเต็มไปด้วยความสงบมากขึ้นเท่านั้น ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก การได้มานั้นยิ่งใหญ่ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: ลูกกลายเป็นนายของโลกด้วยพลังโยคะ เป็นเพราะลูกเอาชนะอวัยวะประสาทสัมผัส ดังนั้นโยคะของบาร์ตจึงโด่งดังอย่างยิ่ง ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ จากไม่บริสุทธิ์เป็นบริสุทธิ์ ปวงประชาที่เป็นชาวสวรรค์ด้วยเช่นกัน ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ด้วยพลังโยคะ ลูกไม่สามารถกลายเป็นเช่นนั้นด้วยพลังกำลังทางร่าง นี่ไม่

ต้องอาศัยความเพียรพยายามมากมาย สำหรับกุมาริก็ราวกับว่าไม่ต้องใช้ความเพียรพยายามใดเลย พวกเขาเป็นอิสระ แต่เมื่อลูกได้ซ่อนแหวในกิเลสแล้วก็มีความซับซ้อนมากมาย เป็นการดีกว่าที่จะอยู่อย่างเป็นกุมาริ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกได้รับชื่อ “อาฐุทการกุมาริ” (กึ่งกุมาริ) เหตุใดลูกจะกลายเป็นคู่เล่า? ในสิ่งนั้นเช่นกันมีความซับซ้อนของรูปและนาม นั่นก็เป็นความโง่เขลาด้วย หลังจากกลายเป็นคู่ ก็ต้องอาศัยความกล้าหาญอย่างมากที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ ต้องมีการรู้แจ้งของความรู้อย่างสมบูรณ์ ผู้คนมากมายมีความกล้าหาญแต่เมื่อมีผลกระทบของไฟเพียงน้อยนิด ทุกสิ่งก็จบสิ้น เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: กุมารินั้นก็ดีกว่า เหตุใดจึงต้องมีความคิดที่จะกลายเป็น “อัททาร์กุมาริ”? ชื่อกุมาริได้รับการยกย่อง พวกเขาถือพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิด เป็นการดีกว่าที่จะอยู่อย่าง

พรหมจรรย์ มีพลังในสิ่งนั้น และแล้วจะไม่มีใครจดจำใครอื่น หากลูกมีความกล้าหาญ ลูกจะสามารถที่จะแสดงสิ่งนั้นได้ อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นอาศัยความเพียรพยายาม ลูกอยู่กันสองคน เมื่อลูกเป็นกุมารीलูกก็อยู่ตามลำพัง แต่เมื่อลูกอยู่สองคนก็จะมีความเป็นสองภาค เท่าที่จะเป็นไปได้เป็นการดีกว่าที่จะอยู่อย่างเป็นกุมารี กุมารีสามารถออกไปทำงานรับใช้ เมื่อลูกถูกผูกไว้ในพันธะ บ่วงพันธะก็จะเพิ่มพูน เหตุใดลูกตั้งกับดักที่ทำให้สติปัญญาของลูกติดกับเล่า? ไม่เป็นการดีที่จะติดกับอยู่ในกับดักเช่นนั้น เป็นสิ่งที่ดีมากสำหรับกุมารี กุมารีได้ประกาศชื่อเสียงของบารบ่า ชื่อคันไหยา (กฤษณะของกุมารี) ได้รับการจดจำ เป็นสิ่งที่ดีมากที่จะอยู่อย่างเป็นกุมารี เป็นสิ่งที่ย้ายตายอย่างยิ่งสำหรับพวกเขา ชีวิตนักเรียนคือชีวิตที่บริสุทธิ์ สติปัญญาจะคงอยู่อย่างสดชื่นด้วยเช่นกัน กุมารต้องกลายเป็นเช่นบิชัมปีตาดเม ลูกกลายเป็นเช่นนั้นในวงจรที่แล้วและเหตุนี้เองจึงมีอนุสรณ์ในวัดดิลาลา พ่อให้คำสั่งแก่ลูก ๆ: จงจดจำพ่อ! จงละทิ้งทุกสิ่งอื่นและให้ประโยชน์ตนเอง! เพียงการจดจำพ่อนั้นที่มีคุณประโยชน์ เมื่อลูก ๆ ทำความผิด ลูกก็ตกลงไป การคิดเกี่ยวกับผู้อื่น เพียงแต่ให้ประโยชน์ตนเอง อย่าได้คิดเกี่ยวกับสิ่งใดอื่นเลย! จงกลายเป็นเช่นทองคำและชี้หนทางนี้แก่ผู้อื่น ด้วยเช่นกัน มีวิธีการเดียวเท่านั้นที่จะกลับมาสาโทประธาน ลูกไม่สามารถไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นโดยที่ไม่กลับมาบริสุทธิ์ มีเพียงวิธีการเดียวเท่านั้น แล้วความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก จงละทิ้งการซุบซิบนินทา มิเช่นนั้นลูกจะเป็นเหตุของการสูญเสียแก่ตนเองเท่านั้น พ่อไม่ได้กำลังسابแช่งลูก แต่เมื่อลูกไม่ได้ทำตามศรัทธา ลูกก็سابแช่งตนเอง อัจจะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีสติปัญญาที่สวามีรักดี และถอนสมอเรือของลูกออกจากโลกเก่านี้ขณะที่มีชีวิต จงทำตามทุกคำสั่งของพ่อและให้ประโยชน์ต่อตนเอง
2. หยุดคิดเกี่ยวกับผู้อื่นและจงทำให้สติปัญญาของลูกบริสุทธิ์เช่นทองคำ อย่าสูญเสียเวลาของลูกในการซุบซิบนินทา ทำให้อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกเยือกเย็นและเต็มไปด้วยความสงบด้วยพลังโยคะ

พร: ขอให้ลูกได้รับมงกุฎและนั่งอยู่บนบัลลังก์และทำให้อวัยวะทางร่างของลูกทำงานภายใต้คำสั่งของลูกด้วยสำนึกรู้ของความซาบซึ้งของลูกและเป้าหมายของลูก

ในยุคบรรจบพบกัน ลูกทั้งหมดได้รับมงกุฎและบัลลังก์จากบัพตาดา ลูกมีมงกุฎของความบริสุทธิ์และมงกุฎของความรับผิดชอบเช่นกัน และลูกมีบัลลังก์อมตะและบัลลังก์หัวใจด้วยเช่นกัน เมื่อลูกมีทั้งมงกุฎและบัลลังก์ทั้งสอง ลูกก็จะจดจำความซาบซึ้งของลูกและเป้าหมายของลูกได้โดยอัตโนมัติ และแล้วอวัยวะทางร่างของลูกจะพูดว่า “ขอรับเจ้านายของฉัน” จะไม่มีคนงานใดจะรับคำสั่งจากผู้ที่ถอดมงกุฎของเขาออกและทิ้งบัลลังก์ของเขา

คติพจน์: ความคิดที่อ่อนแอทำให้ลูกเต็มไปด้วยคำถาม แทนที่จะทำให้ลูกมีความสุข

*** โอม ชานติ ***